Tiistai 20. lokakuuta 2020

P9_TA(2020)0274

Digitaalisia palveluja koskeva säädös ja perusoikeuskysymykset

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. lokakuuta 2020 digitaalisia palveluja koskevasta säädöksestä ja perusoikeuskysymyksistä (2020/2022(INI))

(2021/C 404/03)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) ja erityisesti sen 2 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 16 ja 114 artiklan,

— ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan ja erityisesti sen 6, 7, 8, 11, 13, 21, 22, 23, 24, 26, 38 ja 47 artiklan,

— ottaa huomioon tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8. kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (”direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä”) ([1]),

— ottaa huomioon luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta 27. huhtikuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/679 (”yleinen tietosuoja-asetus”) ([2]),

— ottaa huomioon henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12. heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (”sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi”) ([3]),

— ottaa huomioon audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 2010/13/EU (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) muuttamisesta vaihtuvien markkinarealiteettien vuoksi 14. marraskuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/1808 ([4]),

— ottaa huomioon tekijänoikeudesta ja lähioikeuksista digitaalisilla sisämarkkinoilla ja direktiivien 96/9/EY ja 2001/29/EY muuttamisesta 17. huhtikuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/790 ([5]) (”tekijänoikeusdirektiivi”),

— ottaa huomioon toimenpiteistä laittoman verkkosisällön torjumiseksi 1. maaliskuuta 2018 annetun komission suosituksen (EU) 2018/334 ([6]),

— ottaa huomioon Europolin 18. syyskuuta 2018 antaman internetissä harjoitettavaa järjestäytynyttä rikollisuutta koskevan uhkakuva-arvion (Internet Organised Crime Threat Assessment (IOCTA)),

— ottaa huomioon Euroopan unionin tuomioistuimen asian kannalta merkityksellisen oikeuskäytännön,

— ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan,

— ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan ja kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan lausunnot,

— ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön (A9-0172/2020),

([1]) EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.
([2]) EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1.
([3]) EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37.
([4]) EUVL L 303, 28.11.2018, s. 69.
([5]) EUVL L 130, 17.5.2019, s. 92.
([6]) EUVL L 63, 6.3.2018, s. 50.

Tiistai 20. lokakuuta 2020

A. katsoo, että perusoikeudet, kuten yksityisyyden ja henkilötietojen suoja, syrjimättömyyden periaate sekä sanan- ja tiedonvapaus, on sisällytettävä menestyksekkään ja kestävän digitaalisia palveluja koskevan EU:n toimintapolitiikan ytimeen; katsoo, että nämä oikeudet on otettava huomioon sekä lain kirjaimessa että niiden täytäntöönpanon hengessä;

B. ottaa huomioon, että digitaalisten palvelujen tyypit ja digitaalisen palvelun tarjoajien roolit ovat muuttuneet radikaalisti sen jälkeen, kun sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi hyväksyttiin 20 vuotta sitten;

C. katsoo, että käyttäjien luottamus voidaan saavuttaa vain käyttäjien perusoikeuksia kunnioittavilla digitaalisilla palveluilla, joilla varmistettaisiin sekä palvelujen käyttöönotto että yritysten kilpailuetu ja vakaa liiketoimintamalli;

D. ottaa huomioon, että kaikkiin digitaalisten palvelujen tarjoajiin EU:n alueella sovellettavat tietosuojasäännöt päivitettiin ja yhdenmukaistettiin EU:ssa äskettäin yleisellä tietosuoja-asetuksella; ottaa huomioon, että sähköistä viestintää, joka on digitaalisten palvelujen alalaji, koskevat tietosuojasäännöt kuuluvat sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin soveltamisalaan, ja että niitä tarkistetaan parhaillaan;

E. ottaa huomioon, että kaikentyyppinen käyttäjien tuottama jaettu sisältö ja verkkoalustojen kautta tarjottavat palvelut, pilvipalvelut mukaan luettuina, ovat lisääntyneet eksponentiaalisesti ja ennennäkemättömän nopeasti kehittyneiden teknologioiden ansiosta; toteaa, että tähän sisältyy laitonta sisältöä, kuten lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvää materiaalia verkossa, ja sisältöä, joka on laillista mutta joka saattaa olla haitallista yhteiskunnalle ja demokratialle, kuten covid-19-taudin parannuskeinoja koskeva disinformaatio;

F. ottaa huomioon, että verkossa esiintyvä vihapuhe ja disinformaatio ovat yleistyneet viime vuosina, koska yksilöt ja häiritsevät toimijat käyttävät verkkoalustoja polarisoitumisen lisäämiseen, mitä puolestaan käytetään poliittisiin tarkoituksiin; ottaa huomioon, että naiset, värilliset henkilöt, etnisiin tai kielellisiin vähemmistöihin kuuluvat tai kuuluviksi katsotut henkilöt ja hlbtiq-henkilöt joutuvat usein syrjivän vihapuheen, kiusaamisen, uhkailun ja pelottelun kohteeksi verkossa;

G. ottaa huomioon, että tätä suuntausta ovat edesauttaneet verkkoalustat, joiden liiketoimintamalli perustuu käyttäjätietojen keräämiseen ja analysointiin, jotta voidaan luoda enemmän liikennettä ja ”klikkauksia”, mikä puolestaan lisää profilointitietoja ja siten voittoja; ottaa huomioon, että tämä johtaa sensaatiohakuisen sisällön amplifiointiin; ottaa huomioon, että vihapuhe ja disinformaatio vahingoittavat yleistä etua heikentämällä kunnioittavaa ja rehellistä julkista keskustelua ja uhkaavat yleistä turvallisuutta, koska ne voivat yllyttää todelliseen väkivaltaan; katsoo, että tällaisen sisällön torjuminen on tärkeää, jotta voidaan varmistaa perusoikeuksien kunnioittaminen ja puolustaa oikeusvaltioperiaatetta ja demokratiaa EU:ssa;

H. ottaa huomioon, että sosiaalinen media ja muut sisällön jakelualustat käyttävät profilointitekniikoita sisällön ja mainosten kohdentamiseen ja levittämiseen; ottaa huomioon, että yksilöiden digitaalisista jäljistä kerätyt tiedot voidaan louhia siten, että voidaan tehdä erittäin tarkkoja päätelmiä hyvin henkilökohtaisista tiedoista erityisesti silloin, kun tällaiset tiedot yhdistetään muihin tietokokonaisuuksiin; ottaa huomioon, että Cambridge Analytican ja Facebookin skandaalit osoittivat verkkoalustojen läpinäkymättömään tietojenkäsittelyyn liittyvät riskit paljastamalla, että tiettyihin äänestäjiin oli kohdistettu mikrotason poliittista mainontaa ja toisinaan jopa kohdennettua disinformaatiota;

I. ottaa huomioon, että automaattisissa algoritmeissa, joissa päätetään, miten kolmansien osapuolten sisältöä käsitellään, priorisoidaan, jaetaan ja poistetaan verkkoalustoilla, myös poliittisten kampanjoiden ja vaalikampanjoiden aikana, toistetaan usein yhteiskunnassa vallitsevia syrjiviä malleja, mikä johtaa sellaisten henkilöiden suureen syrjintävaaraan, jotka ovat jo valmiiksi syrjinnän kohteena; ottaa huomioon, että algoritmien laaja käyttö sisällön poistamisessa tai estämisessä herättää myös oikeusvaltioperiaatteeseen liittyviä huolenaiheita sekä laillisuutta, legitiimiyttä ja oikeasuhteisuutta koskevia kysymyksiä;

J. ottaa huomioon, että pienellä määrällä pääasiassa Euroopan ulkopuolisia palveluntarjoajia on huomattava markkinavoima ja että ne vaikuttavat yksilöiden, eurooppalaisten yhteiskuntien ja demokratioiden oikeuksiin ja vapauksiin valvomalla tietojen, palvelujen ja tuotteiden esittämistapaa, mikä antaa niille myös valtavan vaikutusvallan

jäsenvaltioiden toimintaan ja niiden kansalaisiin nähden; toteaa, että näiden alustojen päätöksillä voi olla kauaskantoisia vaikutuksia sananvapauteen ja tiedonvälityksen vapauteen sekä tiedotusvälineiden vapauteen ja moniarvoisuuteen;

K. ottaa huomioon, että laittoman verkkosisällön torjumiseen tähtäävässä toimintapoliittisessa lähestymistavassa EU:ssa on tähän mennessä nojauduttu pääasiassa vapaaehtoiseen yhteistyöhön ja tuomioistuinten määräämiin sisältöjen poistoihin, mutta yhä useammat jäsenvaltiot ovat hyväksymässä kansallista lainsäädäntöä laittomaan sisältöön puuttumiseksi tavoilla, joita ei ole yhdenmukaistettu; toteaa, että tietyntyyppiseen laittomaan sisältöön puuttumista koskevat säännökset sisällytettiin viimeaikaiseen alakohtaiseen lainsäädäntöön EU:n tasolla;

L. katsoo, että alustojen puhtaasti itsesääntelyyn perustuva lähestymistapa ei tarjoa riittävää avoimuutta, vastuuvelvollisuutta ja valvontaa; katsoo, että tällainen lähestymistapa ei tarjoa viranomaisille, kansalaisyhteiskunnalle eikä käyttäjille asianmukaista tietoa siitä, miten alustat käsittelevät niiden ehtoja rikkovaa laitonta sisältöä ja toimintaa, eikä siitä, miten ne yleensäkin kuratoivat sisältöä;

M. katsoo, että tällainen lähestymistapa ei välttämättä takaa perusoikeuksien noudattamista ja luo tilanteen, jossa oikeudellinen vastuu siirretään osittain yksityisille osapuolille, mikä saattaa vaarantaa sananvapauden;

N. toteaa, että viranomaisvalvonta on EU:ssa alakohtaista; katsoo, että olisi hyödyllistä koordinoida enemmän ja kattavammin EU:ssa sijaitsevien eri valvontaelinten suorittamaa viranomaisvalvontaa;

O. katsoo, että luotettavien ja vertailukelpoisten julkisten tietojen puute laittoman ja haitallisen verkkosisällön yleisyydestä, tällaista sisältöä koskevista ilmoituksista ja tuomioistuimen määräämästä ja itsesääntelyn vuoksi toteutetusta tällaisen sisällön poistamisesta sekä toimivaltaisten viranomaisten toteuttamista jatkotoimista aiheuttaa avoimuus- ja vastuuvelvollisuusvajeen sekä yksityisellä että julkisella sektorilla; toteaa, että alustoilla ja verkkosivustoilla käytettävistä algoritmeista ja siitä, miten alustoilla käsitellään virheellisiä sisällön poistoja, ei ole riittävästi tietoa;

P. ottaa huomioon, että lasten seksuaalinen hyväksikäyttö verkossa on yksi teknologian kehityksen mahdollistaman laittoman sisällön muodoista; ottaa huomioon, että verkossa levitettävän lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvän materiaalin valtava määrä asettaa vakavia haasteita työlle, jolla pyritään paljastamaan hyväksikäyttö ja tutkimaan tapaukset sekä ennen kaikkea tunnistamaan uhrit; ottaa huomioon, että Europolin mukaan yhdysvaltalaiselle NCMEC:lle tehdyt raportit lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvän materiaalin jakamisesta verkossa lisääntyivät 106 prosenttia viime vuoden aikana;

Q. ottaa huomioon, että Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan sisältö olisi poistettava jäsenvaltion tuomioistuimen määräyksestä; ottaa huomioon, että säilytyspalvelun tarjoajat voivat käyttää automaattisia hakuvälineitä ja -teknologioita aiemmin laittomaksi julistetun sisällön havaitsemiseksi ja poistamiseksi, mutta niille ei pitäisi asettaa yleistä velvoitetta valvoa niiden säilyttämiä tietoja eikä velvoitetta pyrkiä aktiivisesti saamaan selville laitonta toimintaa osoittavia tosiasioita tai olosuhteita direktiivin 2000/31/EY 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

R. katsoo, että luotettu sähköinen tunnistaminen on olennaisen tärkeää digitaalisten palvelujen turvallisen saatavuuden varmistamiseksi ja sähköisten liiketoimien turvallisemman toteuttamisen varmistamiseksi; ottaa huomioon, että tällä hetkellä vain 15 jäsenvaltiota on ilmoittanut komissiolle sähköisen tunnistamisen järjestelmästä rajat ylittävää tunnustamista varten asetuksen (EU) N:o 910/2014 ([7]) (eIDAS-asetus) puitteissa;

S. ottaa huomioon, että internet ja internetalustat ovat edelleen keskeinen paikka terroristiryhmien toiminnalle ja että niitä käytetään välineenä, jolla kylvetään propagandaa, rekrytoidaan ja edistetään niiden toimintaa;

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 910/2014, annettu 23 päivänä heinäkuuta 2014, sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivin 1999/93/EY kumoamisesta (EUVL L 257, 28.8.2014, s. 73).

Tiistai 20. lokakuuta 2020

1. uskoo, että toimivat digitaaliset sisämarkkinat tuovat selkeitä yhteiskunnallisia ja taloudellisia etuja EU:lle ja sen jäsenvaltioille; suhtautuu myönteisesti näihin etuihin, erityisesti tiedonsaannin parantamiseen ja sananvapauden vahvistamiseen; korostaa, että on tärkeä velvoite varmistaa oikeudenmukainen digitaalinen ekosysteemi, jossa kunnioitetaan perussopimuksissa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja perusoikeuksia, erityisesti sananvapautta ja tiedonvälityksen vapautta, syrjimättömyyttä, tiedotusvälineiden vapautta ja moniarvoisuutta sekä yksityisyyttä ja tietosuojaa, ja varmistetaan käyttäjien turvallisuus verkossa; korostaa, että digitaalisten sisämarkkinoiden lainsäädännölliset ja muut sääntelytoimet, joilla pyritään varmistamaan tämän velvoitteen noudattaminen, olisi rajoitettava tiukasti siihen, mikä on tarpeen; palauttaa mieliin, että sisällönpoistomekanismien käyttö ilman takeita oikeudenmukaisesta menettelystä on vastoin Euroopan ihmisoikeussopimuksen 10 artiklaa;

2. kehottaa komissiota omaksumaan sääntelyä koskevan räätälöidyn lähestymistavan, jotta voidaan puuttua verkossa ja sen ulkopuolella edelleen vallitseviin eroihin sekä verkossa toimivien palveluntarjoajien ja tarjottavien palvelujen moninaisuuden aiheuttamiin haasteisiin; pitää tässä suhteessa olennaisena, että laittomaan ja lailliseen sisältöön sovelletaan erilaista sääntelyä koskevaa lähestymistapaa; korostaa, että laitonta verkkosisältöä ja verkkoa hyödyntäviä rikoksia olisi torjuttava yhtä tarmokkaasti ja samoin oikeudellisin periaattein kuin laitonta sisältöä ja rikollista käyttäytymistä verkon ulkopuolella ja että kansalaisilla tulisi olla samat takeet; palauttaa mieliin, että sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi muodostaa sisämarkkinoilla tarjottavien verkkopalvelujen oikeudellisen kehyksen, jolla säännellään sisällönhallintaa;

3. pitää välttämättömänä, että laiton sisältö poistetaan nopeasti ja johdonmukaisesti, jotta voidaan puuttua rikoksiin ja perusoikeuksien loukkauksiin; katsoo, että vapaaehtoisilla käytännesäännöillä puututaan asiaan vain osittain;

4. kehottaa digitaalisen palvelun tarjoajia ottamaan sisältöä verkosta huolellisella, oikeasuhteisella ja syrjimättömällä tavalla ja ottaen asianmukaisesti huomioon kaikki käyttäjien perusoikeuksiin vaikuttavat olosuhteet sekä sananvapauden ja tiedonsaannin vapauden perustavanlaatuisen merkityksen avoimessa ja demokraattisessa yhteiskunnassa, jotta vältetään sellaisen sisällön poistaminen, joka ei ole laitonta; pyytää digitaalisen palvelun tarjoajia, jotka omasta aloitteestaan haluavat rajoittaa käyttäjiensä tiettyä laillista sisältöä, tarkastelemaan mahdollisuutta sisällön merkitsemiseen sen sijaan, että se poistetaan verkosta, jolloin käyttäjillä olisi mahdollisuus tutustua tällaiseen sisältöön omalla vastuullaan;

5. katsoo, että kaikkien digitaalisia palveluja koskevan säädöksen nojalla määrättävien poistamistoimenpiteiden olisi koskettava ainoastaan laitonta sisältöä, sellaisena kuin se on määritelty EU:n ja kansallisessa lainsäädännössä, ja että lainsäädäntöön ei saisi sisältyä määrittelemättömiä käsitteitä ja termejä, koska se aiheuttaisi oikeudellista epävarmuutta verkkoalustoille ja vaarantaisi perusoikeudet ja sananvapauden;

6. panee kuitenkin merkille, että nykyinen digitaalinen ekosysteemi kannustaa myös ongelmalliseen käyttäytymiseen, kuten fyysistä tai psyykkistä haavoittuvuutta paljastaviin ominaisuuksiin perustuvaan mikrokohdentamiseen, vihapuheen, rasistisen sisällön ja disinformaation levittämiseen ja uudenlaisiin käytäntöihin, kuten useiden alustojen järjestäytyneeseen väärinkäyttöön ja algoritmeilla tehtävään tilien luomiseen tai verkkosisällön manipulointiin; panee huolestuneena merkille tietyt liiketoimintamallit, joissa sensaatiomaisella ja polarisoivalla sisällöllä pyritään maksimoimaan käyttäjien katseluaika ja siten näiden verkkoalustojen saamat voitot; korostaa, että tämän tyyppisillä liiketoimintamalleilla voi olla kielteisiä vaikutuksia paitsi yksilöiden perusoikeuksiin myös koko yhteiskuntaan; kehottaa verkkoalustoja avoimuuteen niiden rahaksi muuntamista koskevien politiikkojen suhteen;

7. korostaa siksi, että tällaisen haitallisen sisällön levittämistä olisi hillittävä; on vakaasti sitä mieltä, että medialukutaito, käyttäjien mahdollisuus hallita heille ehdotettua sisältöä sekä korkealaatuisen sisällön ja koulutuksen yleinen saatavuus ovat tässä yhteydessä ratkaisevan tärkeitä; panee näin ollen tyytyväisenä merkille komission aloitteen perustaa eurooppalainen digitaalisen median seurantafoorumi, jolla tuetaan riippumattomia faktantarkistuspalveluja, lisätään yleistä tietämystä verkon sisältämästä disinformaatiosta ja tuetaan digitaalisten tiedotusvälineiden valvonnasta vastaavia viranomaisia;

8. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan riippumattomia ja julkisen palvelun tiedotusvälineitä ja medialukutaitoa koskevia koulutusaloitteita sekä kohdennettuja tiedotuskampanjoita kansalaisyhteiskunnassa; huomauttaa, että internetiä käyttävien alaikäisten kohtaamaan haitalliseen sisältöön olisi kiinnitettävä erityistä huomiota, erityisesti heidän altistumiseensa verkkokiusaamiselle, seksuaaliselle häirinnälle, pornografialle, väkivallalle ja itsensä vahingoittamiselle;

9. toteaa, että koska yksilöiden toiminnasta verkossa voidaan saada syvällistä tietoa heidän persoonallisuudestaan, mikä antaa mahdollisuuden heidän manipuloimiseensa, digitaalisten palvelujen kutakin käyttökertaa koskevien henkilötietojen yleisellä ja rajoittamattomalla keräämisellä puututaan kohtuuttomasti yksityisyyttä koskevaan oikeuteen ja henkilötietojen suojaan; korostaa erityisesti mikrokohdennetun ja käyttötottumuksia seuraavan mainonnan sekä yksilöitä ja erityisesti alaikäisiä ja haavoittuvassa asemassa olevia ryhmiä koskevien arviointien mahdollisia kielteisiä vaikutuksia, koska ne häiritsevät ihmisten yksityiselämää ja herättävät kysymyksiä siitä, miten tietoja kerätään ja käytetään kyseisen mainonnan kohdentamiseen, tuotteiden tai palvelujen tarjoamiseen tai hintojen asettamiseen; vahvistaa, että käyttäjien oikeus olla joutumatta kaikkialle ulottuvan seurannan kohteeksi digitaalisia palveluja käytettäessä on sisällytetty yleiseen tietosuoja-asetukseen ja että se olisi pantava asianmukaisesti täytäntöön kaikkialla EU:ssa; panee merkille, että komissio on ehdotuksessaan uudeksi asetukseksi yksityiselämän kunnioittamisesta ja henkilötietojen suojasta sähköisessä viestinnässä (2017/0003(COD)) ehdottanut, että kohdennettu sisällön kuratointi asetetaan valinnaisen päätöksen kohteeksi;

10. katsoo, että harhaanjohtava tai hämärä poliittinen mainonta muodostaa erityisen uhan verkossa, koska se vaikuttaa keskeisiin mekanismeihin, jotka mahdollistavat demokraattisen yhteiskunnan toiminnan etenkin, kun tällaiset sisällöt ovat kolmansien osapuolten, ulkomaiset toimijat mukaan lukien, sponsoroimia; korostaa, että profiloinnin käyttäminen laajamittaisesti poliittiseen mikrokohdentamiseen äänestyskäyttäytymisen manipuloimiseksi voi heikentää vakavasti demokratian perustaa; kehottaa siksi digitaalisen palvelun tarjoajia ryhtymään tarvittaviin toimiin sosiaalisen median bottien verkkoon lataaman sisällön tunnistamiseksi ja merkitsemiseksi ja odottaa komission antavan ohjeita tällaisten vakuuttavien digitaaliteknologioiden käytöstä vaalikampanjoissa ja poliittisessa mainonnassa; kehottaa tässä yhteydessä asettamaan tiukkoja avoimuusvaatimuksia maksetun poliittisen mainonnan esittämiselle;

11. pitää välttämättömänä, että laiton sisältö poistetaan johdonmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä, jotta voidaan puuttua erityisesti lapsiin ja terroristiseen sisältöön liittyviin rikkomuksiin ja perusoikeuksien loukkauksiin siten, että käytössä on tarvittavat suojatoimet, kuten prosessin avoimuus, muutoksenhakuoikeus ja tehokkaat oikeussuojakeinot; katsoo, että vapaaehtoisilla käytännesäännöillä ja vakiosopimusehdoilla ei ole tarvittavaa pakottavuutta, ja on käynyt ilmi, että niillä puututaan asiaan vain osittain; korostaa, että riippumattomat toimivaltaiset viranomaiset ovat viime kädessä vastuussa lain täytäntöönpanosta, verkkotoiminnan laillisuudesta päättämisestä ja säilytyspalvelun tarjoajien määräämisestä poistamaan laiton sisältö tai estämään siihen pääsy;

12. myöntää, että vaikka tietyntyyppisten sisältöjen laiton luonne on helppo vahvistaa, päätöksen tekeminen on vaikeampaa muunlaisten sisältöjen kohdalla, koska se edellyttää asiayhteyden huomioon ottamista; varoittaa, että nykyiset automaattiset välineet eivät kykene kriittiseen analyysiin eivätkä ne kykene ottamaan riittävällä tavalla huomioon asiayhteyden merkitystä tietyille sisältöosille, mikä voisi johtaa tarpeettomiin poistoihin ja haitata sananvapautta ja erilaisten tietojen saatavuutta, myös poliittisten näkemysten osalta, mikä johtaisi sensuuriin; korostaa, että palveluntarjoajien ja niiden toimeksisaajien suorittama automaattisten raporttien arviointi ei täysin ratkaise tätä ongelmaa, etenkään jos tehtävä ulkoistetaan yksityiselle henkilöstölle, jolta puuttuu riittävä riippumattomuus, pätevyys ja vastuuvelvollisuus;

13. toteaa huolestuneena, että laiton verkkosisältö voi helposti ja nopeasti moninkertaistua ja näin ollen sen kielteinen vaikutus vahvistuu hyvin lyhyessä ajassa; katsoo siitä huolimatta, että digitaalisia palveluja koskevan säädöksen ei tulisi sisältää säilytyspalvelun tarjoajille tai muille teknisille välittäjille asetettavaa velvoitetta käyttää automaattisia välineitä sisällön moderointiin;

14. palauttaa mieliin, että sen jälkeen kun verkkoalustat ovat poistaneet laittoman verkkosisällön, myös lainvalvontaviranomaisten ja oikeuslaitoksen olisi puututtava asiaan, jos kyseessä on rikos; kehottaa komissiota harkitsemaan verkkoalustoille asetettavaa velvollisuutta raportoida vakavasta rikoksesta toimivaltaiselle viranomaiselle heti, kun ne ovat saaneet tiedon tällaisesta rikoksesta; toteaa tässä yhteydessä, että keskeinen kysymys joissakin jäsenvaltioissa ei ole vain ratkaisemattomat tapaukset, vaan myös se, että tapauksia ei ole otettu käsiteltäväksi; kehottaa poistamaan esteet, jotka haittaavat valitusten tekemistä toimivaltaisille viranomaisille; on vakuuttunut siitä, että internetin rajattoman luonteen ja laittoman verkkosisällön nopean leviämisen vuoksi palveluntarjoajien ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välistä yhteistyötä sekä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten rajat ylittävää yhteistyötä olisi parannettava ja sen olisi perustuttava tarpeellisuus- ja suhteellisuusperiaatteisiin; korostaa tässä yhteydessä tarvetta kunnioittaa EU:n

Tiistai 20. lokakuuta 2020

oikeusjärjestystä ja rajat ylittävän yhteistyön ja keskinäisen luottamuksen vakiintuneita periaatteita; kehottaa jäsenvaltioita tarjoamaan lainvalvonta- ja oikeusviranomaisilleen tarvittavan asiantuntemuksen, resurssit ja välineet, jotta ne voivat käsitellä tehokkaasti ja vaikuttavasti lisääntyviä tapauksia, joissa on kyse laittomasta verkkosisällöstä, ja ratkaista riitoja, jotka koskevat sisällön poistamista verkosta, sekä parantaa oikeussuojan saatavuutta digitaalisten palvelujen alalla;

15. korostaa, että tiettyä sisältöosaa voidaan pitää laittomana yhdessä jäsenvaltiossa, mutta se kuuluu sananvapauden piiriin toisessa jäsenvaltiossa; korostaa, että säilytyspalvelun tarjoajia ei saisi vaatia poistamaan tai estämään pääsyä tietoihin, jotka ovat laillisia siinä jäsenvaltiossa, johon ne ovat sijoittautuneet tai jossa niiden nimetty laillinen edustaja asuu tai johon tämä on sijoittautunut, jotta voidaan suojata sananvapautta, välttää lainvalintaan liittyvät ristiriidat, estää perusteettomia ja tehottomia maakohtaisia rajoituksia ja pyrkiä yhdenmukaistettuihin digitaalisiin sisämarkkinoihin; muistuttaa, että kansalliset viranomaiset voivat panna täytäntöön ainoastaan riippumattomien toimivaltaisten viranomaisten antamat poistamismääräykset, jotka on osoitettu niiden alueelle sijoittautuneille palveluntarjoajille; pitää välttämättömänä, että jäsenvaltioiden välisiä yhteistyömekanismeja vahvistetaan komission ja unionin asianomaisten virastojen tuella; kehottaa jäsenvaltioita käymään jäsenneltyä vuoropuhelua, jotta voidaan määrittää tietyntyyppisten sisältöjen riskit ja tunnistaa mahdolliset erot tällaisten riskien arvioinnissa jäsenvaltioiden välillä;

16. korostaa, että laiton sisältö olisi poistettava sieltä, missä sitä säilytetään, ja että pelkkiä kanavien välittäjiä ei pitäisi vaatia estämään pääsyä sisältöön;

17. on vahvasti sitä mieltä, että digitaalisia palveluja koskevaa EU:n tämänhetkistä oikeudellista kehystä olisi päivitettävä, jotta voidaan vastata jäsenvaltioiden välisen hajanaisuuden ja uusien teknologioiden asettamiin haasteisiin, kuten profiloinnin ja algoritmipäätöksenteon, joka läpäisee kaikki elämänalueet, yleisyyteen sekä varmistaa oikeudellinen selkeys ja perusoikeuksien, erityisesti sananvapauden ja yksityisyyttä koskevan oikeuden, kunnioittaminen tulevaisuuteen tähtäävällä tavalla, kun otetaan huomioon teknologian nopea kehitys;

18. panee tyytyväisenä merkille komission sitoumuksen ottaa käyttöön yhdenmukaistettu lähestymistapa, joka koskee digitaalisen palvelun tarjoajien velvoitteita, verkossa toimivat välittäjät mukaan lukien, jotta vältetään sisämarkkinoiden hajanaisuus ja säännösten epäjohdonmukainen täytäntöönpano; kehottaa komissiota ehdottamaan ratkaisuja, jotka ovat mahdollisimman tehokkaita ja vaikuttavia koko sisämarkkinoiden kannalta, pyrkien samalla välttämään tarpeettomia hallinnollisia rasitteita ja pitämään digitaaliset sisämarkkinat avoimina, oikeudenmukaisina, turvallisina ja kilpailukykyisinä kaikille osallistujille; korostaa, että digitaalisen palvelun tarjoajien vastuujärjestelmän on oltava oikeasuhteinen, se ei saa asettaa pieniä ja keskisuuria yrityksiä epäedulliseen asemaan eikä se saa rajoittaa kohtuuttomasti innovointia ja tiedonsaantia;

19. katsoo, että uudistuksella olisi oltava vankka perusta voimassa olevassa EU:n lainsäädännössä ja sen täysipainoisessa noudattamisessa erityisesti yleisen tietosuoja-asetuksen ja parhaillaan tarkistettavana olevan sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin osalta ja että siinä olisi kunnioitettava muiden alakohtaisten välineiden, kuten audiovisuaalisia mediapalveluja koskevan direktiivin, ensisijaisuutta; korostaa, että sähköisen kaupankäynnin sääntöjen nykyaikaistaminen voi vaikuttaa perusoikeuksiin; kehottaa siksi komissiota olemaan erittäin valppaana lähestymistavassaan ja ottamaan huomioon tarkistuksen yhteydessä myös kansainväliset ihmisoikeusnormit;

20. korostaa, että yksittäisten käyttäjien käytännön valmiudet ymmärtää monimutkaisia tietoekosysteemejä ovat erittäin rajalliset, samoin kuin heidän kykynsä tunnistaa, annetaanko heidän saamansa tiedot ja heidän käyttämänsä palvelut heidän käyttöönsä samoin ehdoin kuin muidenkin käyttäjien; kehottaa näin ollen komissiota asettamaan avoimuuden ja syrjimättömyyden digitaalisia palveluja koskevan säädöksen ytimeen;

21. painottaa, että digitaalisia palveluja koskevalla säädöksellä on pyrittävä varmistamaan verkkopalvelujen toiminnan ja syrjimättömän digitaalisen ympäristön suuri avoimuus; korostaa, että olemassa olevan vahvan, yksityisyyttä ja henkilötietoja suojaavan sääntelykehyksen lisäksi tarvitaan verkkoalustoja koskeva velvoite algoritmien laillisen käytön varmistamiseksi; kehottaa siksi komissiota kehittämään sähköisestä kaupankäynnistä annettuun direktiiviin perustuvan järjestelmän, jossa määritellään selkeästi palveluntarjoajien vastuu puuttua käyttäjiensä kohtaamiin riskeihin ja suojella heidän oikeuksiaan, ja määrätään algoritmien avoimuutta ja selitettävyyttä koskeva velvoite, tällaisten velvoitteiden täytäntöönpanon laiminlyönnistä määrättävät seuraamukset, ihmisen osallistumisen mahdollisuus ja muut toimenpiteet, kuten vuotuiset riippumattomat tarkastukset ja erityiset stressitestit, joilla edistetään ja valvotaan sääntöjen noudattamista;

22. korostaa, että joidenkin digitaalisten palvelujen tarjoajien on pystyttävä tunnistamaan käyttäjät yksiselitteisesti samalla tavalla kuin verkon ulkopuolisissa palveluissa; panee merkille, että verkkoalustat keräävät palveluun rekisteröitymisen yhteydessä tarpeettomasti henkilötietoja, kuten matkapuhelinnumeroita, ja että tähän on usein syynä kertakirjautumismahdollisuuksien käyttö; korostaa, että yleisessä tietosuoja-asetuksessa kuvataan selvästi tietojen minimoinnin periaate ja rajoitetaan siten tietojen keruu ainoastaan välttämättömiin tarkoituksiin; suosittelee, että verkkoalustat, jotka tukevat hallitsevan markkinaosuuden omistavaa kertakirjautumispalvelua, olisi vaadittava tukemaan myös vähintään yhtä avointa henkilöllisyysjärjestelmää, joka perustuu muuhun kuin omistusoikeudelliseen, hajautettuun ja yhteentoimivaan kehykseen;

23. korostaa, että jos tarvitaan tietyntyyppistä virallista tunnistamista verkon ulkopuolella, on luotava vastaava turvallinen sähköinen tunnistusjärjestelmä; uskoo, että verkossa tapahtuvaa tunnistamista voidaan parantaa panemalla täytäntöön eIDAS-asetus sähköisen tunnistamisen rajat ylittävästä yhteentoimivuudesta kaikkialla Euroopan unionissa; kehottaa komissiota luomaan yhtenäisen eurooppalaisen kirjautumisjärjestelmän vaihtoehtona yksittäisille kertakirjautumisjärjestelmille ja ottamaan käyttöön digitaalisten palvelujen velvoitteen tarjota aina myös manuaalista sisäänkirjautumisvaihtoehtoa, joka on oletusasetus; korostaa, että tätä palvelua olisi kehitettävä siten, että kirjautumispalvelun tarjoajan on teknisesti mahdotonta kerätä tunnistettavia sisäänkirjautumistietoja ja että tietoa kerätään mahdollisimman vähän; suosittaa näin ollen, että komissio selvittää mahdollisuutta luoda digitaalisten palvelujen käyttäjiä varten varmennusjärjestelmä, jotta voidaan varmistaa henkilötietojen suoja ja tarkistaa ikä erityisesti alaikäisten kohdalla, mutta jota ei tulisi käyttää kaupallisiin tarkoituksiin eikä verkkosivustojen väliseen käyttäjien jäljittämiseen; korostaa, että näitä sisäänkirjautumis- ja varmennusjärjestelmiä olisi sovellettava ainoastaan digitaalisiin palveluihin, jotka edellyttävät henkilökohtaista tunnistamista, todentamista tai iän tarkistamista; palauttaa mieliin, että jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten on taattava, että sähköiset tunnisteet ovat turvallisia, avoimia ja käsittelevät ainoastaan käyttäjän tunnistamiseen tarvittavia tietoja, että niitä käytetään ainoastaan lailliseen tarkoitukseen eikä niitä ei käytetä kaupallisiin tarkoituksiin eikä niillä estetä yleistä pääsyä internetiin tai käytetä käyttäjien jäljittämiseen eri sivustoilla;

24. pitää välttämättömänä, että vastuuta koskevat säännöt ovat täysin yhdenmukaistettuja ja selkeitä EU:n tasolla, jotta voidaan taata perusoikeuksien ja käyttäjien vapauksien kunnioittaminen kaikkialla EU:ssa; katsoo, että tällaisissa säännöissä olisi säilytettävä vastuuvapautukset välittäjille, joilla ei ole tosiasiallista tietoa laittomasta toiminnasta tai laittomia tietoja alustoillaan; on huolissaan siitä, että hiljattain säädetyt kansalliset lait vihapuheen ja disinformaation torjumiseksi johtavat lisääntyvään sääntöjen hajanaisuuteen ja perusoikeuksien suojelun tason laskuun EU:ssa;

25. kehottaa siksi esittämään lainsäädäntöehdotuksia, joilla pidetään digitaaliset sisämarkkinat avoimina ja kilpailukykyisinä asettamalla digitaalisen palvelun tarjoajille yhdenmukaistettuja vaatimuksia, jotka koskevat tehokkaita, johdonmukaisia, avoimia ja oikeudenmukaisia menettelyjä ja menettelyllisiä takeita laittomaan sisältöön puuttumiseksi kansallisen ja eurooppalaisen lainsäädännön mukaisesti muun muassa yhdenmukaistetulla ilmoitus- ja toimintamenettelyllä;

26. katsoo tässä yhteydessä, että on ratkaisevan tärkeää, että verkkoalustoille tarjotaan selkeät säännöt, vaatimukset ja takeet, jotka koskevat vastuuta kolmannen osapuolen sisällöstä; ehdottaa, että otetaan käyttöön yhteinen sääntelykehys, jotta laitonta sisältöä voidaan tunnistaa ja poistaa tehokkaasti;

27. korostaa, että sääntöjä ilmoitus- ja toimintamekanismeista olisi täydennettävä vaatimuksilla, joiden mukaan alustojen on toteutettava erityistoimenpiteitä, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden kattavuuteen sekä teknisiin ja operatiivisiin valmiuksiin, jotta ne voivat puuttua laittoman sisällön ilmestymiseen niiden palveluissa; toteaa siksi, että silloin kun se on teknisesti mahdollista riippumattomien toimivaltaisten viranomaisten riittävän perusteltujen määräysten perusteella ja ottaen täysin huomioon sisällön erityinen konteksti, digitaalisen palvelun tarjoajia voidaan velvoittaa tekemään määräajoin hakuja sellaisista erillisistä sisällöistä, jotka tuomioistuin on jo todennut laittomiksi edellyttäen, että tällaisen määräyksen kohteena olevien tietojen valvonta ja haku rajoitetaan tietoihin, joiden sisältö pysyy olennaisilta osiltaan muuttumattomana verrattuna sisältöön, joka johti tuomioistuimen 3. lokakuuta 2019 asiassa C-18/18 antamassa tuomiossa ([8]) todettuun lainvastaisuuteen tai jotka sisältävät kyseisessä tuomiossa yksilöityjä seikkoja, jotka ovat identtisiä tai samankaltaisia siinä määrin, että ne eivät edellyttäisi säilytyspalvelun tarjoajaa toteuttamaan riippumatonta arviota kyseisestä sisällöstä;

([8]) Unionin tuomioistuimen tuomio 3. lokakuuta 2019, *Eva Glawischnig-Piesczek v. Facebook Ireland Limited*, asia C-18/18, ECLI:EU:C:2019:821.

Tiistai 20. lokakuuta 2020

28. toteaa, että konkreettisten toimenpiteiden valinta olisi jätettävä alustoille; kannattaa tasapainoista lähestymistapaa, joka perustuu sidosryhmien kanssa käytävään vuoropuheluun ja alustojen aiheuttamien riskien arviointiin, sekä selkeää vastuuketjua, jotta vältetään alustojen tarpeeton sääntelytaakka ja perusoikeuksien, erityisesti sananvapauden, tiedonsaannin, myös poliittisten ajatusten, ja oikeuden yksityisyyteen tarpeettomat ja suhteettomat rajoitukset; korostaa, että tiettyjä velvollisuuksia voidaan tarkentaa alakohtaisessa lainsäädännössä; korostaa, että mitkään tätä varten käyttöön otettavat toimenpiteet eivät voi johtaa oikeudellisesti tai tosiasiallisesti yleisiin valvontavaatimuksiin;

29. korostaa, että vastustusilmoitusmenettelyjen lisäksi tarvitaan asianmukaisia takeita ja oikeudenmukaista menettelyä koskevia velvoitteita, mukaan lukien vaatimuksena oleva ihmisen suorittama valvonta ja todentaminen, jotta sisällön omistajat ja julkaisijat voivat puolustaa oikeuksiaan asianmukaisesti ja oikea-aikaisesti, ja sen varmistamiseksi, että poistamis- tai estämispäätökset ovat laillisia, täsmällisiä ja hyvin perusteltuja, suojelevat käyttäjiä ja kunnioittavat perusoikeuksia; korostaa, että henkilöille, jotka tekevät järjestelmällisesti ja toistuvasti vääriä tai vilpillisiä ilmoituksia, on määrättävä seuraamuksia; muistuttaa, että verkkoalustojen sisäisen valitusjärjestelmän mukaisten vastustusilmoitusmenettelyjen ja tuomioistuinten ulkopuolisten riidanratkaisumenettelyjen lisäksi olisi edelleen oltava mahdollisuus tehokkaaseen oikeudelliseen muutoksenhakuun, jotta taataan oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin verkkoalustojen olisi sisäisen valitusjärjestelmän mukaisesti voitava käyttää tehokkaita oikeussuojakeinoja, jotta voidaan taata oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin;

30. kannattaa sisältöä koskevaa rajoitettua vastuuta ja alkuperämaaperiaatetta koskevien nykyisten puitteiden säilyttämistä, mutta pitää välttämättömänä parantaa poistamispyyntöjen koordinointia kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä; korostaa, että laiton verkkosisältö olisi poistettava siellä, missä sitä säilytetään; korostaa, että poistamispyyntöihin olisi sovellettava oikeudellisia takeita väärinkäytösten estämiseksi ja perusoikeuksien täysimääräisen kunnioittamisen varmistamiseksi; korostaa, että toimivaltaisten viranomaisten tekemien poistamispyyntöjen olisi oltava täsmällisiä ja niissä olisi selkeästi mainittava poistamisen oikeusperusta; korostaa, että sellaisiin palveluntarjoajiin, jotka eivät noudata laillisia määräyksiä, olisi sovellettava tehokasta valvonta- ja täytäntöönpanomekanismia, mukaan lukien oikeasuhteiset seuraamukset, joissa otetaan huomioon palveluntarjoajien tekniset ja toiminnalliset valmiudet;

31. muistuttaa, että digitaalisen palvelun tarjoajia ei saa oikeudellisesti velvoittaa säilyttämään käyttäjiensä tai tilaajiensa henkilötietoja lainvalvontatarkoituksiin, ellei riippumaton toimivaltainen viranomainen määrää niiden kohdennetusta säilyttämisestä noudattaen täysin unionin lainsäädäntöä ja unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä; muistuttaa lisäksi, että tällainen tietojen säilyttäminen olisi rajoitettava siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä säilytettävien tietoluokkien, asianomaisten viestintävälineiden, asianomaisten henkilöiden ja käytetyn säilytysajan osalta;

32. katsoo, että perusoikeuksien suojelemiseksi digitaalisia palveluja koskevassa säädöksessä olisi otettava käyttöön sääntöjä, joilla pyritään varmistamaan, että digitaalisen palvelun tarjoajien palveluehdot ovat selkeitä, avoimia ja oikeudenmukaisia ja että ne asetetaan käyttäjien saataville helposti ja esteettömästi; pitää valitettavana, että joidenkin sisältöalustojen palveluehdot pakottavat lainvalvontaviranomaiset käyttämään henkilökohtaisia tilejä tiettyjen valitusten tutkimiseen, mikä vaarantaa sekä nämä tutkinnat että viranomaisten henkilökohtaisen turvallisuuden, ja kehottaa tehostamaan jäsenvaltioiden välistä koordinointia lainvalvonnan seurannassa, kun on kyse ilmoitetusta laittomasta sisällöstä; muistuttaa, että riippumattoman toimivaltaisen viranomaisen tekemän poistamisilmoituksen on aina perustuttava lakiin, ei palveluntarjoajien palveluehtoihin;

33. kehottaa komissiota varmistamaan, että käyttäjillä on käytössään monipuolista ja laadukasta verkkosisältöä, jotta voidaan varmistaa kansalaisten riittävä tiedonsaanti; odottaa, että digitaalisia palveluja koskevalla säädöksellä varmistetaan, että laadukas mediasisältö on helposti saatavilla ja helposti löydettävissä kolmansien osapuolten alustoilta ja että sisällön poistaminen on ihmisoikeusnormien mukaista ja rajoittuu sisältöön, joka on selvästi laitonta tai jonka riippumaton toimivaltainen viranomainen on todennut laittomaksi; korostaa, että ei pitäisi asettaa minkäänlaisia oikeudellisia velvollisuuksia poistaa tai estää laillista sisältöä;

34. kannattaa jäsenvaltioiden, toimivaltaisten viranomaisten ja asiaankuuluvien sidosryhmien välisen vuoropuhelun lisäämistä ei-sitovien lähestymistapojen, kuten disinformaatiota koskevien EU:n käytännesääntöjen, kehittämiseksi, arvioimiseksi ja parantamiseksi, jotta voidaan käsitellä perusteellisemmin laillisen sisällön luokkia, disinformaatio mukaan luettuna; odottaa, että komissio antaa digitaalisista palveluista annettuun säädökseen liitetyssä erityisessä välineessä suuntaviivoja, mukaan lukien sisällön moderointi- ja mainontapolitiikan suurempaa avoimuutta koskevat säännöt, jotta varmistetaan, että laillisen sisällön poistaminen ja estäminen ehtojen perusteella rajoitetaan ehdottomaan minimiin;

kehottaa lisäksi komissiota laatimaan kehyksen, jolla kielletään alustoja kohdistamasta toisen tason valvontaa sisältöön, joka tarjotaan mediapalvelun tarjoajan vastuulla ja johon sovelletaan erityisiä standardeja ja valvontaa;

35. korostaa lisäksi, että käyttäjille olisi annettava enemmän valinnanvaraa ja päätäntävaltaa heidän näkemänsä sisällön suhteen, mukaan lukien enemmän vaihtoehtoja siitä, missä järjestyksessä sisältöjä esitetään heille, ja mahdollisuus olla sallimatta minkäänlaista sisällön kuratointia; on vahvasti sitä mieltä, että tällaisten suositusjärjestelmien suunnittelun ja toiminnan olisi oltava käyttäjäystävällistä ja täysin läpinäkyvää;

36. katsoo, että sekä yksityisen että julkisen sektorin vastuuvelvollisuuteen ja näyttöön perustuva päätöksenteko edellyttää vankkaa tietoa laittoman toiminnan esiintyvyydestä ja siihen puuttumisesta ja laittoman verkkosisällön poistamisesta sekä vankkaa tietoa verkkoalustojen sisällön kuratointialgoritmeista;

37. kehottaa tässä yhteydessä säätämään alustoille vuotuisen, kattavan ja johdonmukaisen julkisen raportointivelvollisuuden, joka on oikeassa suhteessa alustojen kattavuuteen ja operatiivisiin valmiuksiin ja erityisesti niiden sisällön moderointimenettelyihin, mukaan lukien tiedot hyväksytyistä toimenpiteistä laittoman toiminnan torjumiseksi verkossa, vakiomuotoiset tiedot poistetun sisällön määrästä ja taustalla olevista oikeudellisista syistä ja oikeusperustoista, vastaanotettujen poistamispyyntöjen tyypistä ja perusteluista, niiden pyyntöjen määrästä, joiden täytäntöönpano evättiin, ja epäämisen syistä; korostaa, että tällaiset raportit, jotka kattavat kunakin vuonna toteutetut toimet, olisi toimitettava seuraavan vuoden ensimmäisen neljänneksen loppuun mennessä;

38. kehottaa lisäksi säätämään kansallisille viranomaisille vuotuisen, julkisen raportointivelvollisuuden, mukaan lukien vakiomuotoiset tiedot poistamispyyntöjen lukumäärästä ja niiden oikeusperustasta, hallinnollisten tai oikeudellisten muutoksenhakukeinojen kohteena olevien poistamispyyntöjen lukumäärästä, näiden menettelyjen tuloksista mainiten ne tapaukset, joissa sisältö tai toiminta on virheellisesti määritelty laittomaksi, sekä seuraamusten määräämistä koskevien päätösten kokonaismäärästä, mukaan lukien kuvaus määrätyn seuraamuksen tyypistä;

39. on huolissaan valvontaelinten taloudellisten ja henkilöresurssien hajanaisuudesta ja dokumentoidusta puutteesta; kehottaa lisäämään jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä digitaalisten palvelujen viranomaisvalvonnan alalla;

40. katsoo, että digitaalisia palveluja koskevan säädöksen asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi tässä säädöksessä säädettyjen menettelyjen, menettelytakeiden ja avoimuusvelvoitteiden noudattamisen valvonta olisi yhdenmukaistettava digitaalisilla sisämarkkinoilla; kannattaa tässä yhteydessä voimakasta ja tehokasta täytäntöönpanoa, jota harjoittaa riippumaton EU:n valvontarakenne, jolla on toimivalta määrätä sakkoja selkeästi määriteltyjen tekijöiden, kuten oikeasuhteisuuden, teknisten ja organisatoristen toimenpiteiden ja laiminlyöntien, arvioinnin perusteella; katsoo, että tähän olisi sisällyttävä mahdollisuus, että sakot perustuvat prosenttiosuuteen yrityksen vuotuisesta maailmanlaajuisesta liikevaihdosta;

41. korostaa, että digitaalisen palvelun tarjoajien sisäisten politiikkojen ja algoritmien tarkastukset olisi tehtävä siten, että otetaan asianmukaisesti huomioon unionin lainsäädäntö ja erityisesti palvelujen käyttäjien perusoikeudet sekä syrjimättömyyden ja sananvapauden ja tiedonsaannin vapauden perustava merkitys avoimessa ja demokraattisessa yhteiskunnassa, ja julkistamatta kaupallisesti arkaluonteisia tietoja; korostaa, että on tarpeen arvioida valitusten perusteella tai valvontaelinten aloitteesta, amplifioivatko digitaalisen palvelun tarjoajat sisältöä ja millä tavalla, esimerkiksi suositusjärjestelmillä ja optimointiominaisuuksilla, kuten automaattinen täydennys -toiminnolla ja suosituimmilla aiheilla;

42. katsoo, että alustojen ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten laatimat avoimuusraportit olisi asetettava julkisesti saataville, ja että niitä olisi analysoitava poistamista, havaitsemista ja estämistä EU:n tasolla koskevien rakenteellisten suuntausten selvittämiseksi;

43. korostaa, että on tärkeää antaa käyttäjille mahdollisuus valvoa omien perusoikeuksiensa toteutumista verkossa muun muassa helposti saatavilla olevien, puolueettomien, tehokkaiden ja maksuttomien valitusmenettelyjen, yksityishenkilöiden ja yritysten laitonta sisältöä ja rikollista käyttäytymistä koskevien ilmoitusmekanismien, oikeussuojakeinojen, koulutustoimien ja tietosuojakysymyksiä ja lasten verkkoturvallisuutta koskevan tietoisuuden lisäämisen avulla;

Tiistai 20. lokakuuta 2020

44. katsoo, että aiemmat kokemukset ovat osoittaneet, että on tehokasta sallia uusia innovatiivisia ja menestyksekkäitä liiketoimintamalleja ja vahvistaa digitaalisia sisämarkkinoita poistamalla digitaalisten palvelujen vapaan liikkumisen esteitä ja estämällä uusien perusteettomien kansallisten esteiden käyttöönotto, ja että tämän lähestymistavan jatkaminen vähentäisi sisämarkkinoiden hajanaisuutta; katsoo lisäksi, että digitaalisia palveluja koskeva säädös voi tarjota mahdollisuuksia kehittää kansalaisten tietämystä ja taitoja digitalisoinnin alalla ja samalla taata korkeatasoisen kuluttajansuojan muun muassa varmistamalla verkkoturvallisuuden;

45. korostaa, että kyberavaruuden olennaiset turvallisuutta koskevat sovitut standardit ovat välttämättömiä, jotta digitaaliset palvelut voivat tarjota kansalaisille täyden hyödyn; panee siksi merkille, että jäsenvaltioiden on kiireellisesti toteutettava koordinoituja toimia kyberhygienian perustason varmistamiseksi ja kyberavaruuden vältettävissä olevien vaarojen ehkäisemiseksi, myös lainsäädäntötoimenpiteiden avulla;

46. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.